A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2012. július 5.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — 97/7/EK irányelv — Fogyasztóvédelem — Távollévők között kötött szerződések — A fogyasztó tájékoztatása — Közölt vagy kapott információk — Tartós hordozófelület — Fogalom — A szállító honlapjára mutató hiperhivatkozás — Elállási jog”

A C-49/11. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Oberlandesgericht Wien (Ausztria) a Bírósághoz 2011. február 3-án érkezett, 2011. január 26-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Content Services Ltd**

és

a **Bundesarbeitskammer**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, J. Malenovský, Juhász E. (előadó), G. Arestis és T. von Danwitz bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: A. Impellizzeri tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. január 26-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Content Services Ltd képviseletében J. Öhlböck Rechtsanwalt,

– a Bundesarbeitskammer képviseletében A. M. Kosesnik-Wehrle és S. Langer Rechtsanwälte,

– az osztrák kormány képviseletében C. Pesendorfer, meghatalmazotti minőségben,

– a belga kormány képviseletében T. Materne, meghatalmazotti minőségben,

– a német kormány képviseletében T. Henze és J. Kemper, meghatalmazotti minőségben,

– a görög kormány képviseletében G. Kotta, F. Dedousi és G. Alexaki, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: német.

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: L. D'Ascia avvocato dello Stato,

– a holland kormány képviseletében C. M. Wissels és B. Koopman, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében M. Owsiany-Hornung és S. Grünheid, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2012. március 6-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 144., 19. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet, 319. o.) 5. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Content Services Ltd (a továbbiakban: Content Services) és a Bundesarbeitskammer között azzal kapcsolatban folyamatban lévő peres eljárás keretében terjesztették elő, hogy a távollévők között, interneten keresztül szerződést kötő fogyasztónak milyen formában kell az e szerződésre vonatkozó információkat megkapnia.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 97/7 irányelv (9), (11), (13), (14) és (22) preambulumbekezdése az alábbiakat állapítja meg:

„(9) [...] a távértékesítési [helyesen: távollévők között kötött] szerződések jellemzője az egy vagy több távközlő eszköz használata; [...] ezeknek a hírközlő eszközöknek a folyamatos fejlődése nem teszi lehetővé egy teljes körű jegyzékük elkészítését, ugyanakkor megköveteli alapelvek meghatározását még olyan eszközök vonatkozásában is, amelyek használata még nem terjedt el széles körben;

[...]

(11) [...] a távközlő eszközök használata nem vezethet a fogyasztók számára nyújtott információk csökkenéséhez; [...] ezért meg kell határozni azokat az információkat, amelyeket az alkalmazott távközlési módtól függetlenül kötelező átadni a fogyasztóknak; [...]

[...]

(13) [...] bizonyos elektronikus technológiák használatával továbbított információk sok esetben rövid élettartamúak, lévén hogy azokat a fogyasztó nem kapja meg tartós információhordozón; [...] a fogyasztónak ezért kellő időben írásos értesítést kell kapnia a szerződésszerű teljesítéshez szükséges információkról;

(14) [...] a fogyasztónak a szerződés megkötése előtt nincs lehetősége arra, hogy ténylegesen megtekintse a megvásárolni kívánt árut vagy megismerje a szolgáltatás jellemzőit; [...] a fogyasztó számára biztosítani kell a szerződéstől való elállás jogát, kivéve ha ez az irányelv másként rendelkezik; […]

[...]

(22) [...] az új technológiák használatában a fogyasztó nem tartja ellenőrzése alatt a használt kommunikációs eszközöket; [...] mivel ezért szükséges annak elrendelése, hogy a bizonyítás kötelezettsége terhelheti a szállítót”.

4 Ezen irányelv „Előzetes tájékoztatás” című 4. cikke az alábbiakat írja elő:

„(1) Bármely távértékesítési [helyesen: távollévők között kötött] szerződés megkötése előtt a következő információkat kell kellő időben a fogyasztó rendelkezésére bocsátani:

a) a szállító személyazonossága, és ha a szerződés szerint a fizetést előre kell teljesíteni, a szállító címe;

b) az áruk vagy szolgáltatások lényeges tulajdonságai;

c) az áruk vagy szolgáltatások adókat is tartalmazó ára;

d) a szállítási költségek, adott esetben;

e) a fizetés, szállítás vagy szerződésteljesítés feltételei;

f) elállási jog megléte, a 6. cikk (3) bekezdésében hivatkozott esetek kivételével;

[...]

(2) Az (1) bekezdésben említett, megjelenésükben egyértelműen kereskedelmi célú információkat pontosan, közérthetően kell közölni bármilyen alkalmas távközlő eszköz felhasználásával, figyelemmel különösen a kereskedelmi tranzakciók terén a jóhiszeműség elvére, valamint az olyan személyek megfelelő védelmének az elvére, akik a tagállamok nemzeti jogszabályai szerint a beleegyezés megadása vonatkozásában nem tekintendők cselekvőképesnek, mint például a kiskorúak.

[...]”

5 Az említett irányelv „A rendelkezésre bocsátott információk írásbeli megerősítése” című 5. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A fogyasztónak írásban vagy más, olyan tartós hordozófelületen, amely a rendelkezésére áll és amelyhez hozzáférhet, meg kell kapnia a 4. cikk (1) bekezdés a)–f) pontjában felsorolt információkat [helyesen: információk megerősítését] a szerződés végrehajtása során megfelelő időben, és olyan esetekben, amikor a szállítás nem a feleken kívülállók részére történik, legkésőbb a szállítás időpontjában, amennyiben a szerződés megkötését megelőzően nem közölték már ezeket az információkat a fogyasztóval írásban vagy más, olyan tartós hordozófelületen, amely a rendelkezésére áll és amelyhez hozzáférhet.

Minden esetben meg kell adni a következőket:

– írásos tájékoztatás a 6. cikk szerinti elállási jog gyakorlásának feltételeiről és eljárási szabályairól, beleértve a 6. cikk (3) bekezdés első francia bekezdésében említett eseteket is,

– a szállító telephelyének földrajzi címe, ahová a fogyasztó benyújthatja kifogásait,

– az értékesítés utáni szolgáltatásokra és a szavatossági, illetve jótállási jogokra vonatkozó információkat,

– a szerződés felbontásának feltételei, ha határozatlan időre szól, vagy tartama az egy évet meghaladja.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók az olyan szolgáltatásokra, amelyek megvalósítása valamilyen távközlő eszköz alkalmazásával történik, ha ezeket a szolgáltatásokat csak egyetlen alkalommal nyújtják, és a számlázást a távközlő eszköz üzemeltetője végzi. Mégis mindenesetre biztosítani kell, hogy a fogyasztó megismerhesse a szállító telephelyének földrajzi címét, ahová benyújthatja kifogásait."

6 A 97/7 irányelv „Elállási jog" című 6. cikke szerint:

„(1) Bármely távértékesítési [helyesen: távollévők között kötött] szerződés esetén a fogyasztó legalább hét munkanapnyi időtartammal rendelkezik arra, hogy büntetésektől mentesen és indokolás nélkül elálljon a szerződéstől. [...]

[...]

(3) A felek eltérő megállapodása hiányában a fogyasztó nem gyakorolhatja az (1) bekezdés szerinti elállási jogát az alábbi szerződések esetében:

– szolgáltatás nyújtására vonatkozó szerződés esetében, ha a szerződés teljesítése a fogyasztó beleegyezésével már az (1) bekezdésben hivatkozott hét munkanap tartamú időszak vége előtt megkezdődött,

[...]"

7 A 97/7 irányelv „Minimumzáradék" című 14. cikke szerint a tagállamok az ezen irányelv által szabályozott területen elfogadhatnak vagy hatályban tarthatnak az EUM-Szerződéssel összhangban lévő szigorúbb rendelkezéseket annak érdekében, hogy a fogyasztóknak magasabb szintű védelmet biztosítsanak, és az ilyen rendelkezések a Szerződés tiszteletben tartásával adott esetben közérdekből megtilthatják a hatályuk alá tartozó területen egyes áruk vagy szolgáltatások, különösen gyógyszerek, távollévők között kötött szerződéssel történő értékesítését.

8 A fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról, valamint a 90/619/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK irányelv és a 98/27/EK irányelv módosításáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 271., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 4. kötet, 321. o.) alkalmazásában az irányelv 2. cikkének f) pontja értelmében a „tartós adathordozó" „olyan eszköz, amely lehetővé teszi a fogyasztó számára a személyesen neki címzett adatoknak a jövőben is hozzáférhető módon és az adat céljának megfelelő ideig történő tárolását, valamint a tárolt adatok változatlan formában történő megjelenítését".

9 A biztosítási közvetítésről szóló, 2002. december 9-i 2002/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 9., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 4. kötet, 330. o.) alkalmazásában, 2. cikkének 12. pontja értelmében „tartós adathordozó" „bármely olyan eszköz, amely lehetővé teszi az ügyfél számára a személyesen neki címzett információk tárolását olyan formában, hogy azok az információ céljainak megfelelő ideig hozzáférhetők legyenek, valamint lehetővé teszi a tárolt információ változatlan formában történő reprodukálását".

10 A fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. április 23-i 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 133., 66. o.) alkalmazásában 3. cikke alapján a „tartós adathordozó" „olyan eszköz, amely lehetővé teszi a fogyasztó számára a személyesen neki címzett adatoknak a jövőben is hozzáférhető módon és az adat céljának megfelelő ideig történő tárolását, valamint a tárolt adatok változatlan formában történő megjelenítését".

11 A fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i európai 2011/83/EU európai

parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 304., 64. o.) 31. cikke értelmében a 2014. június 13-mal hatályon kívül helyezi a 97/7 irányelvet. A 2011/83 irányelv alkalmazásában „tartós adathordozó” „bármely olyan eszköz, amely lehetővé teszi a fogyasztó vagy a kereskedő számára a személyesen neki címzett adatoknak a jövőben is hozzáférhető módon és az adat céljának megfelelő ideig történő tárolását, valamint a tárolt adatok változatlan formában történő megjelenítését”.

Az osztrák jog

12 A 97/7 irányelvet a nemzeti jogba a fogyasztóvédelemről szóló 1979. március 8-i törvény (Konsumentenschutzgesetz) (BGBl. 140/1979) ültette át az alapügyre alkalmazandó változatában (a továbbiakban: KSchG).

13 A KSchG 5c. §-ának (1) bekezdése értelmében:

„A fogyasztónak a szerződéses nyilatkozat megtétele előtt kellő időben meg kell kapnia az alábbiakra vonatkozó információkat:

1. (cég)név és a vállalkozás idézhető címe,

2. az áru vagy szolgáltatás lényeges tulajdonságai,

3. az áru vagy szolgáltatás (minden adót tartalmazó) ára,

4. adott esetben a szállítási költségek,

5. a fizetés és a szállítás vagy a szolgáltatás teljesítésének módja,

6. az elállási jog, kivéve az 5f. §-ban meghatározott eseteket,

[...]”

14 A KSchG 5d. §-ának (1) és (2) bekezdése az alábbiakat írja elő:

„(1) A fogyasztónak írásban meg kell kapnia a [KSchG] 5c. §-a (1) bekezdésének 1–6. pontjában felsorolt információkat, a szerződés végrehajtása során megfelelő időben, és olyan esetekben, amikor a szállítás nem a feleken kívülállók részére történik, legkésőbb a szállítás időpontjában, hacsak a szerződés megkötését megelőzően nem közölték már ezeket vele írásban. Az írásbeli tájékoztatással (információközléssel) egyenértékű olyan tartós hordozófelületen történő tájékoztatás, amely a fogyasztó rendelkezésére áll, és amelyhez hozzáférhet.

2) Többek között a következő információkat kell a fogyasztóval megfelelő időben írásban vagy olyan tartós hordozófelületen közölni, amely a rendelkezésére áll, és amelyhez hozzáférhet:

1. az 5e. § szerinti elállási jog gyakorlásának feltételeire és eljárási szabályaira vonatkozó információkat, beleértve az 5f. § 1. pontjában említett eseteket is,

2. azon vállalkozás telephelyének földrajzi címét, ahová a fogyasztó – adott esetben – benyújthatja kifogásait,

3. az értékesítés utáni szolgáltatásokra és az alkalmazandó szavatossági, illetve jótállási feltételekre vonatkozó információkat,

4. a szerződés felbontásának feltételeit, ha a szerződés határozatlan időre szól, vagy tartama az egy évet meghaladja.”

15 A KSchG 5e. § (1)–(3) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A fogyasztó elállhat a távollévők között kötött szerződéstől, vagy törölheti a távmegrendelést a (2) és (3) bekezdésben említett határidők lejártáig. Elég, ha a fogyasztó az elállási szándékra vonatkozó nyilatkozatot a határidő lejártáig elküldi.

(2) Az elállásra nyitva álló határidő hét munkanap, és a szombat nem számít munkanapnak. A határidő termékértékesítési szerződések esetén a termék fogyasztó általi átvételének napjával kezdődik, szolgáltatásnyújtásra vonatkozó szerződések esetén pedig a szerződés megkötésének napjával.

(3) Ha a vállalkozás az 5d. § (1) és (2) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget, az elállásra nyitva álló határidő a (2) bekezdésben említett naptól számított három hónap. Ha ezen idő alatt a vállalkozás teljesíti a kötelezettségeit, az elállásra nyitva álló, a (2) bekezdésben említett határidő attól a naptól kezdődik, amikor a vállalkozás közölte az információkat.”

16 A KSchG 5f. §-ának (1) bekezdése értelmében a fogyasztónak nincs elállási joga olyan szolgáltatásokra vonatkozó szerződések esetében, amelyeknek a fogyasztóval szembeni szerződésszerű teljesítése a fogyasztó beleegyezésével a szerződéskötéstől számított hét munkanapon belül megkezdődött.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

17 Az angol jog szerint alapított korlátolt felelősségű társaság, a Mannheimben (Németország) leányvállalatot üzemeltető Content Services német nyelvű, Ausztriában is hozzáférhető honlapján különböző online szolgáltatásokat kínál. Erről a honlapról többek között ingyenes szoftvereket vagy fizetős szoftverek próbaverzióit lehet letölteni.

18 Az említett honlap használatához az internetfelhasználóknak jelentkezési adatlapot kell kitölteniük. Amikor leadják megrendelésüket, az internetfelhasználóknak ki kell jelenteniük – nevezetesen az adatalapon megjelölt rubrika kipipálásával –, hogy elfogadják az általános szerződési feltételeket, továbbá lemondanak az elállási jogukról. A 97/7 irányelv 4. és 5. cikkében előírt információkat, különösen az elállási jogra vonatkozó információkat nem tüntetik fel közvetlenül az internetfelhasználók számára, akik ugyanakkor megjeleníthetik azokat a szerződés megkötése érdekében általuk kitöltendő oldalon található linkre kattintva. Nem lehet előfizetési szerződést kötni a Content Services-szel, ha az említett rubrika nincs kipipálva.

19 Az érintett internetfelhasználó a megrendelése elküldését követően e-mailt kap a Content Services-től, amely e-mail egy internetes címre utalást, egy felhasználónevet és egy jelszót tartalmaz. Az e-mail továbbá tájékoztatja a felhasználót arról, hogy a felhasználónév és a jelszó megadását követően azonnal hozzáfér a honlap tartalmához, és hogy a hozzáférési adatokat biztonságos helyen kell tárolnia.

20 Az e-mail az elállási jogra vonatkozóan semmilyen tájékoztatást nem tartalmaz. Az e joggal kapcsolatos információk csak az ugyanebben az e-mailben küldött link útján érhetők el.

21 A későbbiekben az internetfelhasználó a Content Services-től a honlap tartalmához való 12 hónapos hozzáférésre vonatkozó 96 eurós számlát kap. Ez a számla emlékeztet arra, hogy az érintett internetfelhasználó lemondott az elállási jogáról, aminek következtében nincs többé lehetősége arra, hogy elálljon az előfizetési szerződéstől.

22 Az alapeljárást a Bundesarbeitskammer, a bécsi (Ausztria) székhelyű fogyasztóvédelmi szervezet indította, amely azzal az indokkal vitatja a Content Services kereskedelmi gyakorlatát, hogy az megsért számos, a fogyasztók védelme céljából az uniós jog és a nemzeti jog által előírt rendelkezést.

23 A Content Services, amely a Handelsgericht Wien előtt pervesztes lett, fellebbezést nyújtott be az e bíróság által hozott határozat ellen az Oberlandesgericht Wienhez.

24 Az Oberlandesgericht Wien utal arra, hogy a jelen esetben az elállási jogra vonatkozó tájékoztatást a megerősítő e-mail maga nem tartalmazza, és az csak az e-mailben közölt link révén érhető el. Márpedig egy honlap bármikor megváltoztatható, és ezért nem áll tartósan a fogyasztó rendelkezésére.

25 Az Oberlandesgericht Wien, mivel úgy vélte, hogy a jogvita eldöntéséhez a 97/7 irányelv rendelkezéseinek értelmezésére van szükség, az eljárás felfüggesztése mellett döntött, és az alábbi kérdést terjesztette előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé:

„Teljesül-e a [97/7] irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti azon követelmény, miszerint a fogyasztónak meg kell kapnia az ott meghatározott információk megerősítését olyan tartós hordozófelületen, amely a rendelkezésére áll, és amelyhez hozzáférhet, hacsak nem közölték vele ezeket az információkat már a szerződéskötéskor olyan tartós hordozófelületen, amely a rendelkezésére áll, és amelyhez hozzáférhet, ha ezeket az információkat a vállalkozó honlapjára mutató olyan hiperhivatkozás révén bocsátják a fogyasztó rendelkezésére, amely egy olyan szövegben található, amelyet a fogyasztónak kipipálással elolvasottként kell megjelölnie ahhoz, hogy szerződéses jogviszonyba léphessen?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

26 A kérdést előterjesztő bíróság kérdésével lényegében arra vár választ, hogy akként kell-e értelmezni a 97/7 irányelv 5. cikkének (1) bekezdését, hogy az olyan kereskedelmi gyakorlat, amely abban áll, hogy csak az érintett vállalkozás honlapjára mutató hiperhivatkozáson keresztül teszi a fogyasztó számára hozzáférhetővé az e rendelkezésben előírt információkat, teljesíti az említett rendelkezés követelményeit.

27 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy a fogyasztók a távollévők között kötött szerződések megkötése előtt többek között az elállási joggal kapcsolatos információkhoz csak a Content Services honlapjának egy részére mutató linkre kattintva férhetnek hozzá. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből az is kitűnik, hogy megrendelésük elküldése után a fogyasztók e-mailt kapnak a Content Services-től, amely e-mail egyáltalán nem tartalmaz tájékoztatást az elállási joggal kapcsolatban, de amelyben szerepel egy, a Content Services honlapjára mutató link, amelyen keresztül megszerezhetők az elállási jogra vonatkozóan bizonyos információk.

28 A 97/7 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése alapján a fogyasztónak írásban vagy más, olyan tartós hordozófelületen, amely a rendelkezésére áll, és amelyhez hozzáférhet, meg kell kapnia a releváns információk megerősítését megfelelő időben, hacsak a szerződés megkötését megelőzően nem közölték már ezeket az információkat a fogyasztóval írásban vagy más ilyen hordozófelületen.

29 Az említett rendelkezésből kitűnik, hogy ha valamely kereskedő a szerződés megkötését megelőzően nem írásban vagy más, olyan tartós hordozófelületen, amely a fogyasztó rendelkezésére áll, és amelyhez a fogyasztó hozzáférhet, bocsát bizonyos információkat a fogyasztó rendelkezésére, e kereskedő köteles a releváns információkat írásban vagy más ilyen hordozófelületen megerősíteni.

30 Az alapügyben az a kérdés merül fel, hogy a Content Services által kialakított kereskedelmi gyakorlat magában foglalja-e a releváns információknak a fogyasztó számára a szerződés megkötése előtt tartós hordozófelületen történő szolgáltatását, vagy ezen információk megerősítésének a fogyasztó által utólag, ilyen hordozófelületen történő megszerzését.

31 Először is meg kell vizsgálni, hogy a 97/7 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében az említett kereskedelmi gyakorlat keretében a releváns információkat „közölték-e” a fogyasztóval, vagy azokat „megkapta-e”.

32 Ezzel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy sem a 97/7 irányelv, sem az annak értelmezése szempontjából releváns dokumentumok, például az előkészítő munkálatok, nem szolgálnak felvilágosítással az említett irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében említett „kapni” és „közölni” kifejezések pontos terjedelmét illetően. Következésképpen e kifejezések jelentésének meghatározása érdekében az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentésüket kell alapul venni, figyelembe véve azon szövegkörnyezetet, amelyben e kifejezéseket használják, és azon szabályozás célkitűzéseit, amelynek e kifejezések részét képezik (lásd ebben az értelemben a C-336/03. sz. easyCar-ügyben 2005. március 10-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-1947. o.] 20. és 21. pontját).

33 Az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentést illetően a Bizottsághoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy az említett rendelkezésben használt „kapni” és „közölni” kifejezések egy átadási eljárásra utalnak, az első a fogyasztó, a második a közlő fél szempontjából. Az információk átadására vonatkozó eljárás keretében nincs szükség arra, hogy az információk címzettje külön lépést tegyen. A fogyasztó számára történő linkküldés esetén viszont a fogyasztónak lépéseket kell tennie, hogy tudomást szerezzen a szóban forgó információkról, és mindenképpen rá kell kattintania a linkre.

34 Ami azon szövegkörnyezetet illeti, amelyben a szóban forgó kifejezéseket használják, emlékeztetni kell arra, hogy a 97/7 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének célja annak biztosítása, hogy a fogyasztóval közöljék a szerződésszerű teljesítéshez és főleg a fogyasztói jogok, különösen az elállási jog gyakorlásához szükséges információkat. Amint azt az olasz kormány hangsúlyozza, e rendelkezés számos olyan követelményt tartalmaz, amelyek a fogyasztók védelmére irányulnak, akik a távollévők közötti szerződéses jogviszonyokban a gyengébb felet jelentik.

35 Ezzel kapcsolatban azt is meg kell állapítani, hogy míg az uniós jogalkotó a 97/7 irányelv 4. cikkében a nyelvi változatok jelentős többségében a semleges megfogalmazást választotta, amely szerint a fogyasztónak „rendelkeznie kell” a releváns információkkal, a kereskedőre nézve kötelezőbb jellegű kifejezést választott az irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében, amely szerint a fogyasztónak „meg kell kapnia” az említett információk megerősítését. E kifejezés ugyanis azt az elgondolást fejezi ki, hogy az információknak a fogyasztók felé történő megerősítését illetően elég e fogyasztók passzív magatartása.

36 Ami a 97/7 irányelv célját illeti, az abban áll, hogy a fogyasztókat kiterjedt védelemben részesítse azáltal, hogy a távollévők között kötött szerződésekre vonatkozóan bizonyos jogokat biztosít számukra. Az uniós jogalkotó célja, amint kitűnik az említett irányelv (11) preambulumbekezdéséből, annak elkerülése, hogy a távközlő eszközök használata a fogyasztók számára nyújtott információk csökkenéséhez vezessen.

37 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy amennyiben az eladó honlapján található információk csak a fogyasztóval közölt linken keresztül érhetők el, a 97/7 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében ezen információk nincsenek „közölve” a fogyasztóval, sem nem „kapja” meg azokat.

38 Másodszor meg kell vizsgálni, hogy az olyan honlapot, amelynek az információi az eladó által kínált linken keresztül érhetők el a fogyasztók számára, a 97/7 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében „tartós hordozófelületnek” kell-e tekinteni.

39 Ezzel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy az említett rendelkezés alternatívát ajánl, tudniillik a releváns információkat a fogyasztónak „írásban” vagy „más […] tartós hordozófelületen kell megkapnia”.

40 Ebből az a következtetés vonható le, hogy az uniós jogalkotó két, működését tekintve egyenértékű megoldást, következésképpen az ilyen hordozófelületek egyenértékűségére vonatkozó követelményt írt elő.

41 Ilyen körülmények között, amint az az osztrák, belga és görög kormány által a Bíróság elé terjesztett észrevételekből következik, a papír hordozófelület helyettesítője úgy tekinthető, mint amely megfelelhet a fogyasztóvédelmi követelményeknek az új technológiákkal összefüggésben, feltéve hogy ugyanazokat a funkciókat tölti be, mint a papír hordozófelület.

42 Ebből következik, hogy a 97/7 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében a tartós hordozófelületnek a papír hordozófelülethez hasonlóan kell biztosítania a fogyasztónak az ebben a rendelkezésben említett információk ismeretét, annak érdekében, hogy adott esetben érvényesíthesse a jogait.

43 Amennyiben az ilyen hordozófelület lehetővé teszi a fogyasztó számára a személyesen neki címzett, említett információk tárolását, biztosítja, hogy azok tartalmát nem módosítják, valamint hogy megfelelő időtartamon keresztül hozzáférhetők maradnak, és lehetőséget ad a fogyasztóknak arra, hogy az információkat egy az egyben reprodukálják, e hordozófelületet az említett rendelkezés értelmében „tartósnak” kell tekinteni.

44 Az ilyen megközelítést támasztják alá a „tartós hordozófelület” fogalmára az uniós jogalkotó által más jogszabályszövegekben, többek között a 2002/65 irányelv 2. cikkének f) pontjában, a 2002/92 irányelv 2. cikkének 12. pontjában és a 2008/48 irányelv 3. cikkének m) pontjában adott meghatározások. Bár ezek az irányelvek nem alkalmazhatók a jelen ügyben, nincs semmilyen ok úgy vélni – amint azt a főtanácsnok megállapította az indítványa 36. pontjában –, hogy azok a 97/7 irányelvben használt fogalomtól eltérő fogalomra utalnának. Ez a megállapítás annál is inkább igaz a 2011/83 irányelvre, amely 2014. június 13-tól a 97/7 irányelv helyébe lép, és amely a 2. cikkének 10. pontjában az előző pontban figyelembe vett szempontok szerint határozza meg a „tartós adathordozó” fogalmát.

45 Ugyanezt a megközelítést alkalmazta az Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA) Bírósága az E-4/09. sz., Inconsult Anstalt kontra Finanzmarktaufsicht ügyben 2010. január 27-én hozott ítéletében (EFTA Court Report, 86. o.) a „tartós adathordozó” a 2002/92 irányelv értelmében vett fogalmának értelmezése érdekében.

46 Márpedig az ügy irataiból nem tűnik ki, hogy az eladó honlapja, amelyre a fogyasztó számára megjelölt link mutat, lehetővé tenné a fogyasztónak a személyesen neki címzett információk oly módon történő tárolását, hogy megfelelő időtartamig azokhoz hozzáférhessen, és azokat változatlan formában reprodukálja, azok tartalmának az eladó által történő egyoldalú módosításának bármilyen lehetőségét kizárva.

47 A Content Services a European Securities Markets Expert Group (ESME) 2007-es jelentésére hivatkozik, amely különbséget tesz „egyszerű weboldalak” („ordinary websites”) és „összetett weboldalak” („sophisticated websites”) között, és amelynek értelmében utóbbiak közül egyesek tartós hordozófelületnek minősülhetnek.

48 A Content Services megemlíti, hogy a technikai fejlődés és az új technológiák gyors változásai lehetővé teszik olyan honlapok kifejlesztését, amelyek garantálhatják, hogy az információk – anélkül hogy átkerülnének a fogyasztó ellenőrzési körébe – a fogyasztó által megfelelő időtartamon át tárolhatók, hozzáférhetők és reprodukálhatók.

49 Azon kérdés megvizsgálása nélkül, hogy az ilyen kifejlesztett honlap használata teljesítheti-e a 97/7 irányelv követelményeit, tény, hogy a Content Services - és ezt maga is elismeri – nem ilyen honlapot használ az alapügyben szóban forgó tevékenységéhez.

50 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy az olyan honlap, mint amelyről az alapügyben szó van, amelynek az információi a fogyasztók számára csak az eladó által kínált linken keresztül érhetők el, a 97/7 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében nem tekinthető „tartós hordozófelületnek”.

51 Tekintettel az előző megfontolások összességére, a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 97/7 irányelv 5. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az olyan kereskedelmi gyakorlat, amely abban áll, hogy csak az érintett vállalkozás honlapjára mutató hiperhivatkozáson keresztül teszi hozzáférhetővé az e rendelkezésben előírt információkat, nem teljesíti az említett rendelkezés követelményeit, mivel ugyanezen rendelkezés értelmében ezen információkat nem „közli” e vállalkozás, és „nem „kapja” meg a fogyasztó, továbbá mivel az olyan honlap, mint amelyről az alapügyben szó van, az említett 5. cikk (1) bekezdése értelmében nem tekinthető „tartós hordozófelületnek”.

A költségekről

52 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az olyan kereskedelmi gyakorlat, amely abban áll, hogy csak az érintett vállalkozás honlapjára mutató hiperhivatkozásn keresztül teszi hozzáférhetővé az e rendelkezésben előírt információkat, nem teljesíti az említett rendelkezés követelményeit, mivel ugyanezen rendelkezés értelmében ezen információkat nem „közli” e vállalkozás, és „nem „kapja” meg a fogyasztó, továbbá mivel az olyan honlap, mint amelyről az alapügyben szó van, az említett 5. cikk (1) bekezdése értelmében nem tekinthető „tartós hordozófelületnek”.

Aláírások